Almanya Hapishanelerindeki Kadınlar

CİSST | TCPS
CEZA İNFAZ SİSTEMİNDE SİVİL TOPLUM DERNEĞİ
TÜRKİYE HAPİSHANE ÇALIŞMALARI MERKEZİ

Almanya Hapishanelerindeki Kadınlar

Marika Flömer

Çeviren: Ezgi Duman

CİSST
CEZA İNFAZ SİSTEMİNDE SİVİL TOPLUM DERNEĞİ
TCPS
TÜRKİYE HAPİSHANE ÇALIŞMALARI MERKEZİ

Bu araştırma, Ceza İnfaz Sisteminde Sivil Toplum Derneği'nin Avrupa Birliği Türkiye Delegasyonu ve Açık Toplum Vakfı tarafından desteklenen "Ceza İnfaz Sistemindeki Kişiler İçin Savunuculuk" projesi kapsamında stajyer olarak çalışan Marika Flömer tarafından gerçekleştirilmiş ve CİSST çalışanı Ezgi Duman tarafından Türkçe'ye tercüme edilmiştir.

Çalışmanın içeriği AB, Açık toplum Vakfı ve CİSST'in resmi görüşlerini yansıtmaz. Bu kurumlar, çalışmaya ilişkin sorumluluk taşımazlar.

Teşekkür Ederiz

Almanya Hapishanelerindeki Kadınlar

Bu metin Almanya'daki kadın mahpusların şu anki durumuna odaklanacaktır. İlk önce genel bir giriş yer alacaktır. Daha sonra, hapsedilmiş kadınların yaşam koşulları; sağlık problemleri, uyuşturucu bağımlığı ve özellikle kadın mahpuslar merkezli hükümet politikaları hakkında konuşulacaktır. Son olarak, Alman ceza infaz sistemi ile ilgili neyin iyi olduğu ve nerelerde iyileştirmeler yapıldığı tartışılacaktır.

Almanya Federal Ajansı istatistikleri, 31 Mayıs 2015 tarihinde 3105 kadının hapsedilmiş olduğunu doğruladı ki bu Almanya'daki toplam mahpus sayısının %4'ü anlamına gelmektedir. Kadın mahpusların ortalama yaşı 33'tür.

Şu anki mevzuata göre kadınlar ve erkeklerin birbirinden ayrı olarak yerleştirilmesi gerekmektedir, ancak Almanya'da çok sayıda kadın hapishanesi bulunmadığı için bu yasanın uygulanması zordur. Çoğunlukla, kadın mahpuslar erkek hapishanelerinin ayrı binalarına yerleştirilmektedir. Dahası, yasaya göre tacizden kaçınmak için kadın mahpusların erkek personelle yalnız kalması yasaktır.

Almanya'da kadınların barındırıldığı sadece 45 hapishane bulunmasına rağmen- bunlardan 6'sı sadece ve özellikle kadınlar içindir. Bunlar şöyledir: JVA (JVA = hapishane) Schwäbisch Gmünd, JVA Aichach, kadınlar için JVA Berlin, JVA Frankfurt am Main III, JVA kadınlar için Vechta ve JVA Willich II. Sonuç olarak, kadın mahpusların sadece %47,4'ü özel kadın hapishanelerinde tutulmaktadır. Kadın hapishanelerinin eksikliği ile bağlantılı olarak çok fazla sorun açığa çıkmaktadır: Kadınların çoğu ailelerinden uzakta yaşamaktadırlar. Kadınlar partnerlerini, çocuklarını ya da yakın arkadaşlarını ve aile üyelerini düzenli olarak görmemektedir (Sıklıkla kadınların yakınları tutuldukları hapishanelere gidebilmek için gerekli yol parasına sahip olmazlar). Kadın mahpusların önemli ilişkileri devam ettirmeleri özellikle uzun süreli hapis yattığında zor olmaktadır. Buna bağlı olarak, sosyal ilişkilerin yıkıma uğraması ve kadınların hapishaneden tahliye olduğu zaman onlara yardım edecek bir destek sisteminin olmaması olağan dışı değildir (Funk 2009: 50).

Çok sayıda kadın yakını olan bir erkekle birlikte suç işlemiştir. Bazen, duygusal ilişkide oldukları kişilerin mahkûmiyeti söz konusu olduğunda, kadınlar erkekleri temize çıkarmak için suçu üstlenmektedirler.

Daha önce belirtildiği gibi, çok sayıda kadın erkek hapishanelerinin kadınlar için ayrılmış binalarında tutulmaktadır. Bu problemli bir durumdur çünkü kadınlar genelde daha hafif suçlar işlemesine rağmen çoğunlukla erkekler için uygulanan güvenlik tedbirlerine maruz kalmaları gerekli değildir (2015'te: 875 kadın hırsızlık, 784'ü dolandırıcılık, 416'sı uyuşturucu bağımlılığı/ kaçakçılığı ve sadece 254 kadın şiddet içeren suçlardan hapsedilmiştir). Bu da

hapsedilmiş kadınların durumunu ağırlaştıran bir faktördür. Ortaya çıkan bir diğer problem de verili durumun kadın mahpusların ihtiyaçları ile uyumlu, özgün sosyal hizmetlerin sağlanmasını zorlaştırmasıdır. Uyuşturucu bağımlılığı söz konusu olduğu zaman, bu sadece mükerrerliğe ilişkin daha yüksek bir risk ortaya çıkarmakla kalmaz.

Dahası, aslen erkekler için yapılmış birçok hapishanede bir yıldan fazla bir zaman için hapsedilmiş mahpuslara uygun bir tutum programı geliştirilmektedir- ne yazık ki birçok kadın bu zaman diliminden daha az süre hapishanede kaldığı için hapishane tarafından sağlanan rehabilitasyon programına katılma şansı bulamamaktadır (2015 yılı içinde: 1502 kadın 9 aydan az, 712 kadın 2 ila 5 yıl arası, 498 kadın 5 ila 15 yıl, 148 kadın müebbet). 2007'de kadın mahpusların %55,4'ü böyle bir programa katılma şansına sahip olamamıştır- bu kadın mahpuslar sadece hapishanenin rehabilitasyon için bir yer olduğu varsayımına uymayan hapis cezalarını çekmek üzere hapishanedeydiler. Bu kadın mahpuslar yapısal olarak hayatlarını ilgilendiren kararlarda değerlendirme yapma şansı bulamamış ve alternatif yaşam yapılandırma önlemleri hakkında hiçbir şey öğrenememişlerdir (Funk 2009: 51).

Kadınların karşı karşıya kaldıkları bir diğer problem ise özellikle daha küçük erkek hapishanelerinin kendileri için ayrı olarak yapılmış binalarında kaldıkları zaman, iyi eğitim ve/ya da çalışma olanakları bulamamalarıdır. Sonuç olarak, para kazanma şansı bulamazlar ve hatta bazıları hapisteyken borç altına girmektedirler. Örneğin, Vechta hapishanesinde kadınlar sadece aşçılık eğitimi alma olanağına sahiptirler. Onların hapislik süresi çok kısa olduğu için, genelde bir meslek eğitimini gerçekleştirme şansları olmamaktadır. Bazı hapishaneler kadınlar farklı meslek olanakları hakkında fikir sahibi olsun diye, bu problemi belirli mesleklerde (bilgisayar kursları veya bir meslek olarak resme giriş) asgari bazı temel sınıfları sağlayarak gidermeye çalışmaktadır (Funk 2009: 53).

Her şekilde, bilim insanları kadın mahpusların açık hapishanelerde kalmasının daha iyi olacağını savunmaktadır, çünkü çoğunlukla, daha önce belirtildiği gibi ağır suçlar işlememişlerdir ve izinlerini veya boş zamanlarını başka suçlar işlemek ya da kaçmak için nadiren kullanmaktadırlar. Dahası, açık hapishaneler kadınların aile üyeleriyle ve arkadaşlarıyla olan bağını korumasını daha kolay hale getirecek ve daha iyi iş teklifi olanakları olacaktır (Funk 2009: 52).

Aşağıdaki özette çok sayıda kadın mahpusun geçmişte, hapiste kaldıkları süreçte ve hapsedildikten sonra karşı karşıya kaldıkları zorlukları göstermeye çalışacağım.

Araştırmacılar ailelerinden özellikle çocuklarından ayrı kalmalarının kadınlara erkeklere oranla daha fazla zarar verdiğini ortaya çıkarmıştır. Dahası, onlar aileleri ve akrabaları tarafından daha fazla damgalanmaktadırlar çünkü bir suçlu olarak kalsik kadın rolüne uymamaktadırlar. Bu yüzden hapsedilmeden sonra hapishaneden tahliye oldukları zaman, toplumsal ilişkilerden yoksunluk ile karşılaşabilmektedirler.

Çok sayıda kadın geçmişte (cinsel) şiddet yaşamıştır, bu yüzden erkek hapishane personeline daha hassas tepki vermektedirler. Bu nedenle gözetim altındayken adaptasyon, edilgenlik, boyun eğme ve/ya da depresyon gibi tepkiler vermektedirler. Hapishane tarafından

sunulan yardım bu olgulara odaklanmalı ve özel başa çıkma stratejileri sağlamalıdır. Kadınların özerkliği ve kendi sorumluluğunu alması teşvik edilmelidir. Çoğu hapishanede bu programlar sağlanmamaktadır (Funk 2009: 54). Çok sayıda kurumda sadece nitelikli personel eksikliği değil, genel olarak personel eksikliği söz konusudur.

(Cinsel) Şiddet deneyimi olan kadınlar babadan ve/ya da anneden ya da annelerinin/babalarının acı çekmesine tanık olarak bu şiddet deneyimini edinmektedirler. Hapsedilmiş kadınların yaklaşık %50 ila 70'i geçmişinde cinsel taciz ile karşılaşmıştır. Bu nedenle, çok sayıda kadın mahpusun benlik algılaması geleneksel imgelerle ve bir erkeğe bağımlılıkla şekillenmektedir. Çoğu erkekten farklı olarak, yaşamlarının bazı noktalarında başarısız olduklarında, kadınlar saldırganlıklarını ve hüsranlarını kendilerine karşı çevirirler ve kendi kendilerini suçlarlar. Hapsedilme depresyon gibi psikolojik şikâyetlere yol açan bu tür duyguları daha da güçlendiren, son derece stres verici bir durumdur (Schröttle et al. 2004: 5).

Çelişkili ilişkilerin ve şiddet içeren yaşam öyküsünün kadınların üzerinde çok büyük bir etki yaptığı düşünülmektedir. Çoğunlukla, istikrarlı olmayan ilişkiler vardır- kadınların %65'inin hapsedilme sırasında bir ilişkisi vardır (Schröttle 2004: 26).

Aşağıdaki özette açıklıkla cinsel taciz üzerine ve kadınların yaptığı diğer olumsuz deneyimler üzerinde duracağım.

Almanya Federal Bakanlığı tarafından yürütülen bir araştırmada, hapishane idaresi ve personeli gibi kişilerin yanında kadın mahpuslardan 88'i ile görüşüldü. Sonuçlar aşağıda gösterilecektir.

Kadınlar hapsedildiklerinde sadece personel tarafından değil, diğer mahpuslar tarafından da fiziksel şiddete maruz kalmaktadırlar. Psikolojik şiddet; çekememezlik, alınganlık, rekabet ve entrika ile kendini göstermektedir. Görüşme yapılan kadınlar farklı şiddet türleri yaşamışlardır: %92'si cinsel taciz, %89'u psikolojik şiddet, %91'i fiziksel şiddet ve %57'si cinsel şiddet. Almanya'daki kadın nüfusunun ortalamasına kıyasla; fiziksel şiddet ile 3 kat, cinsel şiddet ile ise 4 ya da 5 kat daha fazla karşılaşmaktadırlar. Görüşülen kadın mahpusların %39'u tecavüze uğradıklarını itiraf etmiştir. Tutuklu iken %36 fiziksel ve %5 cinsel taciz (Schröttle 2004: 36). %82'si diğer mahpuslar tarafından yaralanmış/tehdit edilmiş olduğunu itiraf etmiştir ve %22'si bu farklı şiddet türlerini cezaevi personeli tarafından deneyimlemiştir.

Araştırma mahpusların %45'inin sağlık problemleri olduğunu ortaya çıkarmıştır. Büyük çoğunluk baş ağrılarından, mide bulantılarından, sırt ağrılarından ve yeme ile mide ve bağırsak bozukluklardan şikâyet etmektedirler. Dahası, halsiz, uyuşuk hissetmektedirler ve saç dökülmesi veya görme bozuklukları söz konusudur. Bu psikosomatik bağlama yol açmaktadır (Schröttle 2004: 43). Sağlık sorunlarının büyük bir miktarının madde bağımlılığı ve diğer bağımlılık sorunları ilgili olduğu düşünülmektedir. Kadınların çoğu stres ve aşırı yüklenme belirtileri göstermektedir. Her beş kadından biri son 12 ayda panik atak ve anksiyete durumu yaşamış, her yedi kadından biri depresyon ve intihar düşüncesinden mustariptir (Schröttle 2004: 46).

Araştırma kadın mahpusların yaklaşık %51'inin en az bir tür bağımlılığının (uyuşturucu, ilaç ve/veya alkol gibi) olduğunu ortaya çıkarmıştır. Her dört kadından biri hapishane tarafından sunulan rehabilitasyon programlarına katılmıştır. Bu program; eğitim tedbirlerini, sosyal eğitimi, uyuşturucu ve bağımlılığı önlemeyi, spor programlarını ve eğlence odaklı kursları içermektedir. Daha sonra, böyle birkaç program daha ayrıntılı olarak sunulacaktır.

Bilim insanları personele hapishanenin düzenini herhangi bir şekilde bozan kadınlar olup olmadığını sorduğu zaman, görüşme yapılan kişiler kadınların %82,5'inin hapishanedeki günlük yaşam düzeninin bozmadığını ifade etmiştir. Sadece %5,7'si hapishanedeyken suç işlemiş ve diğer %0,4'ü hapishaneden kaçmaya çalışmıştır (Prätor 2013: 27). Diğer araştırmalar personelin kadın mahpusların %16,1'i ila 28,2'sinin başka bir suç işlemeyeceğini tahmin ettiğini göstermektedir. %29,2'sinin küçük bir tehlike oluşturduğuna ve her dört kadından birinin yüksek tehlike oluşturduğuna inanılmaktadır (Prätor 2013: 33).

Buna ek olarak, araştırmada hapsedilmiş kadınların yüzde 25'inin herhangi bir eğitim kurumundan mezun olduğu veya staj yaptığı, %6'sının henüz stajını bitirmediği, %28'inin ilkokulu, %31'inin ortaokulu ve %5'i A seviye/orta dereceli okulu bitirdiği ortaya çıkmıştır. Çoğu kadının hapsedilmeden önce bir işi olmamıştır. Dahası yaşamlarında birçok zorlukla karşılaşmışlardır. %18'inin kendine ait sabit bir ikametgâhı olmamıştır fakat ya evsizdir (%11) ya da bir bakım evinde yaşamıştır.

Çok sayıda kadın hapsedilmeden önce işsizdir ve uyuşturucu, alkol veya ilaç bağımlısıdır.

Mahpusların karşılaşmak zorunda olduğu en büyük problemlerden biri tahliye olduktan sonra iş bulmaktır. Yalnızca her 5 kadından biri sonradan iş bulabilecektir- çoğu güvenilmez şartlar altında (Prätor 2013: 2). Araştırma daha önce hüküm giymiş kadınların tekrar suç işleme riskinin daha yüksek olduğunu iddia etmektedir (Prätor 2013: 6). Ve şiddet suçu işlemiş bu kadınlar çoğu vakada tekrar hüküm giymemektedir.

Çocukların çoğu, aileleri hapsedilmişken, bir bakımevinde veya koruyucu ailede kalmaktadır. Diğerleri babaları ya da büyükanne/büyükbabaları ile kalmaktadır- sadece çocukların %7,5'i hapishanede annesiyle birlikte kalmaktadır- bu sayılar çok düşük, çünkü çok sayıda anne-çocuk kurumu bulunmuyor ve ihtiyaçlar çok fazla (Prätor 2013: 21).

Dahası, Avrupa yasalarına göre hamile kadınlar için özel sağlık hizmeti sağlanması gereklidir. Hamile kadınlar kesinlikle gerekli olmadıkça hapsedilmemelidir ve tıbbi tedavi ve doğum için düzenli hastaneye gidiş hamile kadınlara sağlanmalıdır. Leke sürülmesini önlemek için hapishanenin doğum yeri olarak görülmesinden kaçınılmalıdır. Anneleri hapisken, çocukların %37'si babalarının evine yerleştirilmekte, %32,2'si büyükanne/büyükbabaları ile, %1,7'si diğer akrabaları ile kalmakta, %16,9'u evlat edinen ebeveynlerle veya koruyucu ailede yaşarken, %6,8'i diğer şekillerde barındırılmaktadır.

Kadınların %45'i tahliyeden sonra hususi bir dairede yaşamakta, %16,8'i partnerlerinin yanına taşınmakta, %15'i ebeveynleriyle yaşamakta ve diğer %0,7'si hapishaneden sonra adli kontrole gitmek zorundadır (Prätor 2003: 32). Tahliye olduktan sonra kadınlar için arkadaşlarının ve/ya da aile üyelerinin istikrarlı şekilde desteğine sahip olmaları çok önemlidir. Eğer kadınlar böyle bir destek mekanizmasına sahip değillerse, iyileştirici veya sosyal kurumlarla iş birliği yapmaları topluma yeniden, daha kolay şekilde adaptasyonlarının gerçekleşmesinde yardımı olabilir.

Kadın mahpusların karşılaşmak zorunda kaldığı problemlerin tanımlanmasının ardından; hapsedilmiş kadınların farklı yollarla desteklenmesi için Alman Hükümeti tarafından sunulan bazı özel programları ortaya koyacağım.

İlk olarak Vechta Kadın Hapishanesi'nden bahsedeceğim. Bu hapishanenin kapasitesi 183 kişilik ve uyuşturucu bağımlısı kadınlarla çalışma konusunda uzmanlaşmıştır, hapishanenin bu mahpuslar içi özel programı vardır. İlk iki hafta boyunca kadınlar zamanlarını hapishanenin sunduğu danışmanlık ve tedavi programları hakkında her şeyi öğrenebilecekleri bir kursa zaman ayırarak geçirirler. Bugün Almanya'daki hapsedilmiş kadınların %50'si ila 80'inin uyuşturucu bağımlısı olduğunu varsayarsak (1987'de sadece %18'i uyuşturucu bağımlısıydı), kadınlara rehabilitasyon programları olanağının verilmesi ihtiyacı söz konusudur. Danışmanlık programı iyileştirici tedavi, bulaşıcı hastalıklar üzerine eğitim ve yaşamlarındaki sorunlarla ilgili genel desteği içermektedir. Çok özel bir program kadınların hapishanedeki eski şırıngalarını, hastalıkların yayılmasını önlemek için değiştirebildiği bir projedir. Hapishane idaresi kadınlara uygun spesifik bir rehabilitasyon programının kavramsallaştırılmasına ihtiyaç duymaktadır. Dahası hapishane, cinayet işlemiş kadınlar (partnerlerini ya da çocuklarını öldürmüş olanlar) ve cinsel suçlar işlemiş olanlar için hapishane dışında iyileştirici bir program sağlar. Bu kurumun kapasitesi 11 kişiliktir ve düzenli tedavi üç ila dört yıl, bazen daha fazla sürmektedir.

Aichach'daki kadın hapishanesinde de kadın mahpuslar için özel bir program vardır. Projenin adı 'Frei- Raum'dur (özgürlük) ve mevcut hapishane hücrelerinden uzakta iyileştirici tedavi sağlamaktadır. Kadın mahpuslar nasıl daha kendilerine güvenli olacaklarını ve suç işlemeksizin nasıl bir hayat kurabileceklerini öğrenme şansına sahip olmaktadırlar- bu program isteğe bağlıdır. Hapsedilmiş kadınların çoğunun baskı ve şiddetin etkili olduğu bir geçmişi olduğu varsayılmaktadır. Bu nedenle, kadınlara hapishaneden tahliye olduktan sonra hayatlarını farklı şekilde kurabilmeleri için stratejiler sunmak gerekmektedir- işledikleri suçlar bir yardım çağrısı olarak yorumlanmaktadır. Dahası, terapistler hükümlü kadınların çoğunun kendi yaşamlarını aktif şekilde kurmayı veya kendi iyilikleri için kararlar almayı öğrenmediklerini belirtmektedir. Ormanda küçük bir kamp gibi gerçekleştirilen program, kadınlara hayatlarını yeniden gözden geçirme olanağı verir ve onlara nasıl özerk ve bağımsız bir hayat yaşayabileceklerini gösterir. Kadınlar, kendilerini savunma yöntemlerini ve şiddet içermeden nasıl "hayır" diyebileceklerini öğrenmeliler. Bu kamp sadece klasik yollarla iyileştirici tedavilerle ilgili değildir, ayrıca örneğin gece şenlikler düzenleyerek güvenli ve moral veren bir ortam yaratmaya çalışmaktadır- sonunda, kadınlar kişisel deneyimlerini paylaşarak birbirine destek olmayı denemelidirler.

Görlitz'de suçlular için, özellikle aile içi şiddetin kadın failleriyle çalışılan bir başka proje vardır. Her ne kadar çoğunlukla erkeklerin çocuklarını ve/ya da eşlerini suiistimal ettiği düşünülse de fail olarak hareket eden kadınlar da vardır. Bu olağanüstü olay bir tabu olarak görüldüğünden bu kadınlar için sadece birkaç program vardır- annelerin her zaman sevgi dolu ve ne olursa olsun daha ziyade aile içi şiddetin mağduru olduğu konusunda bir fikir birliği vardır. Bu programda kadınlar kendi şiddet duygularıyla baş etmeyi öğrenmeli, şiddet içermeyen davranış modelleri geliştirmeli ve mağdurlarla bir tür empati geliştirmelidirler.

Çoğu vakada, bu eğitimden yararlanan çok sayıda kadın olmadığı için, grup seansları gerçekleşmemektedir. Bu nedenle sadece bir kişi için bireysel eğitim programları bulunmaktadır. Ağır çekim olarak adlandırılan bir terapi metodunda kadının şiddet kullandığı gelişigüzel bir durumu ayrıntılı olarak tanımlaması gerekmektedir. Bu süreç boyunca kadın neden bu şekilde tepki gösterdiğini ve bu şekilde davranmasına yol açan şeyin ne olduğunu fark etmelidir. Buna ek olarak, iletişim eğitimi çok önemli bir role sahiptir.

Köln'deki hapishane erkekler, kadınlar ve gençler içindir. Ayrıca kadınlar için özel bir program vardır, aslını söylemek gerekirse hamile kadınlar için. Bu hapishane, kapalı olarak 300 ve açık olarak ise 37 kadına yer sunmaktadır. Hamile kadınların özgün problemlerle karşı karşıya olduğu genel görüştür. Onların çoğu anneliklerine güvenmemektedir ve hamileyken hapsedilmeye nasıl dayanabilecekleri konusunda çok karmaşık bir dönemdedirler. Bu nedenle, özel bir desteğe ihtiyaç duymaktalar. Köln'deki hapishanenin güvenli bir ilişki kurmayı içeren destek programı; tıbbi muayeneler ve doğum için gerekli hazırlıklar organize ederek, doğum öncesi, doğum süreci ve sonrasında hamile kadınlara destek mekanizması oluşturmaktadırlar. Dahası çocuk için barınma yeri ayarlamakta, çocuğun partnerine/babasına toplantılar esnasında eşlik ederek annenin hapsedilmesi sonrası çocuğun yaşamı için gerekli tüm ihtiyaçlarının karşılanmasına yardım etmektedirler. Ek olarak, kuruluş kadınlara sağlık ile ilgili eğitim vermektedir ve onlara ileriki yaşam hedefleri için perspektifler ve olanaklar göstermektedirler. Kadınların bebeklerini evlatlık vermeleri durumunda, kadın mahpuslar çok duygusal olabileceği için kurum kadınları bu süreçte desteklemektedir. Kurum hem gönüllüler hem de sosyal çalışmacılar tarafından idare edilmekte ve kuruma Katolik kilisesi tarafından finansal destek sağlanmaktadır.

Alman yasaları anneler için özel bir düzenleme sağlamaktadır. Bu özel düzenleme sayesinde, mahkeme kabul ederse, 6 yaşın altında (açık hapishaneler için) ve 3 yaşın üstünde olmayan çocukların (kapalı hapishaneler için) – her ne kadar farklı federal eyaletlerin dikkate değer farklı koşulları olmasına rağmen- annelerin, özel anne çocuk merkezlerinde çocuklarıyla bir araya gelmeleri mümkündür.

Bundan önce, çocuk açısından özel anne çocuk merkezinde bulunmasının herhangi bir dezavantaj taşımayacağı garantilenmelidir. Bu programla, çocuğun annesinden ayrıyken sosyal adaptasyon gelişimindeki hasarlardan kaçınılmaya çalışılmaktadır. Özellikle başka bir barınma olanağı yoksa çocuklar için hapishanede anneleriyle kalmaları daha iyi olabilir. Dahası, araştırmalar bunun kadın mahpuslar üzerinde pozitif bir etkisi olduğunu da ortaya çıkarmıştır.

Bununla beraber, bu sistemlerin önemli kazanımları olmasına rağmen tüm Almanya'da bu sisteme sahip sadece 7 kurum olması dolayısıyla hala yapılacak çok şey vardır.

Görlitz'de aile içi şiddet faili kadınlar için başka bir program vardır.

Sachsen'de (doğu Almanya eyaleti) polis istatistikleri 2011'de 2.146 aile içi şiddet faili olduğunu kaydetti, 360'ı kadındı ki bu %16,8'i kadardır.

Çoğunlukla, "mağdurlar" kocalar (259 vaka), kızlar (42 vaka), oğullar (36 vaka) ve ebeveynlerini suiistimal eden kızlardır (33 vaka). Sonuçlar çoğu kez çok ciddi değildir, sadece birkaç saldırıda hastanede tedavi gerekmektedir. Kursların amacı (genç) kadınlara (kurslar 18 yaşındaki veya daha büyük yaştaki kadınlar içindir) hislerini ve duygularını ifade etmede alternatif stratejiler ve aile üyeleriyle yapıcı şekilde diyalog geliştirme yolunu öğretmek olmalıdır. Görlitz'deki program madde bağımlılığı çeken, diğer psikolojik sorunlara sahip ya da soğukkanlılık eksikliği olan kadınlarla çalışmamaktadır.

Özetleyecek olursak, görüldüğü üzere Almanya ceza infaz sisteminde kadın mahpusların özel ihtiyaçları bilinmektedir. Kadın mahpusların özel ihtiyaçları üzerine odaklanmış çok sayıda program ve söz konusu kadınların içinde olduğu zor duruma, karşı karşıya kalmak zorunda oldukları kararlara ve çektikleri sağlık sorunlarına dikkat çeken çok sayıda bilim insanı vardır. Her hâlükârda, sadece kadınlar için yeterince hapishane ve yeterli anne-çocuk kurumu yoktur. Gelecekte hükümetin bu sektörü, kadınlar için daha iyi eğitim programları ve meslek fırsatları sunarak bir hayli genişletmesi gerekmektedir. Özellikle kadın mahpuslar için tasarlanmış bir hapsetme şunlara odaklanmalıdır: cinsiyete duyarlılık, güvenli bir ortam, onur ve saygı anlayışı, çocuklarla ve önemli diğer kişilerle ilişkilerin desteklenmesi, hizmetlerin ve gözetimin yasaklanması, travma ve ruh sağlığı sorunları ile duyarlı olarak ilgilenme, çünkü kadınların bu faktörlere dair önemli sorunları söz konusudur. Alman infaz sistemi kadınların tekrar suç işlememesini teşvik etmek istiyorsa, sadece ceza vermekle kalmayıp, bir insanın suç işlemesine neden olan zor şartları da görerek, insanca bir ceza infaz sistemi sunmak zorundadır. Kadınları toplumda yeniden bütünleştirerek, bireysel programlar önermek suretiyle eğitim ve iş imkanları sunarak, kadınların suçsuz bir hayat yaşama şansı bulmalarına izin verilebilir.

Bibliyografya

Berres, Anna et al. (2007): 'Sexueller Missbrauch an Kindern: Für Täter gibt es Beratung und

Therapie – und für Täterinnen? Eine Angebotserhebung der Stadt Köln.'

Funk, Ina (2009): 'Inhaftierte Frauen – eine aktuelle Bestandsaufnahme des

Frauenstrafvollzugs in Deutschland'. In: Neue Kriminalpolitik, Nomos Verlagsgesellschaft, Vol.

21, No. 2, pp. 50 – 57.

Gassner, Katharina (2007): Perspektivenwechsel. Wie inhaftierte Frauen der JVA Aichach in

einem Seminar in Kasing lernen, ihr Leben in den Griff zu bekommen.

Prätor, Dr. Susanne (2013): 'Basisdokumentation im Fraunevollzug. Situation von Frauen in

Haft und Auswirkungen auf die Legalbewährung.' In: Bildungsinstitut des niedersächsischen

Justizvollzuges. Kriminologischer Dienst.

Schröttle, Dr. Monika et al. (2004): Lebenssituation, Sicherheit und Gesundheit von Frauen in

Deutschland. III. Teilpopulationen – Erhebung bei Inhaftierten.

Sozialdienst katholischer Frauen e.V. Köln (2007): Betreuung von schwangeren Inhaftierten in

der JVA Ossendorf.

Statistics (2015): Strafvollzug – Demographische und kriminologische Merkmale der

Strafgefangenen zum Stichtag 31.3.-. Statistisches Bundesamt, Wiedbaden

Walther, Jana (2007): 'Beratung von Täterinnen häuslischer Gewalt. Ein Projekt des Vereins für

Straffälligenhilfe Görlitz e.V.'

Ceza İnfaz Sisteminde Sivil Toplum Derneği / Türkiye Hapishane Çalışmaları Merkezi
Katip Mustafa Çelebi Mh. Billurcu Sk. No 5/2 Pk: 34433 Beyoğlu / İstanbul
Tel / Fax : +90 212 293 69 82 e-mail: info@tcps.org.tr